Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

27. dubna 2023*

„Řízení o předběžné otázce – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 125 odst. 5 – Mezinárodní soudní příslušnost – Žaloba pro porušení práv – Příslušnost soudů členského státu, na jehož území k porušení práv došlo nebo hrozí, že k němu dojde – Reklama zobrazovaná vyhledávačem používajícím národní doménové jméno nejvyšší úrovně – Reklama, která neuvádí zeměpisnou oblast dodání – Okolnosti, které musí být zohledněny“

Ve věci C-104/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU podaná rozhodnutím markkinaoikeus (obchodní soud, Finsko) ze dne 14. února 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 15. února 2022, v řízení

Länsnen MCE Oy

proti

Berky GmbH,

Senwatec GmbH & Co. KG,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení: E. Regan, předseda senátu, D. Gratsias, M. Ilešič (zpravodaj), I. Jarukaitis a Z. Csehi, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za Länsnen MCE Oy: E. Hodge a K. Tommila, asianajajat,

– za Berky GmbH a Senwatec GmbH & Co. KG: P. Eskola, asianajaja,

* Jednací jazyk: finština.

– za Evropskou komisi: P. Němečková, S. Noë, J. Ringborg a J. Samnadda, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 125 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Länsen MCE Oy (dále jen „Länsen“) a společnostmi Berky GmbH a Senwatec GmbH & Co. KG, které jsou součástí stejné skupiny podniků, týkajícího se údajného porušení práv k ochranné známce Evropské unie WATERMASTER, jejímž vlastníkem je společnost Länsen.

Právní rámec

Nařízení 2017/1001

3 Článek 122 nařízení 2017/1001, nadepsaný „Použití pravidel Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech“, v odstavci 2 stanoví:

„Pokud jde o řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124:

a) nepoužijí se články 4 a 6, čl. 7 body 1, 2, 3 a 5 a článek 35 nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (EU) č. 1215/2012 [ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst 2012, L 351, s. 1; oprava Úř. věst. 2020, L 338, s. 12)];

[…]“

4 Článek 123 tohoto nařízení, nadepsaný „Soudy pro ochranné známky EU“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy určí na svém území co nejomezenější počet vnitrostátních soudů prvního a druhého stupně plnící funkce svěřené jim tímto nařízením.“

5 Článek 124 uvedeného nařízení, nadepsaný „Soudní příslušnost ve věci porušení práv a platnosti“, stanoví:

„Soudy pro ochranné známky EU mají výlučnou příslušnost:

a) ve věcech všech žalob pro porušení práv, a pokud to připouští vnitrostátní právní předpisy, pro hrozící porušení práv z ochranné známky EU;

b) ve věcech žalob na určení, že nedochází k porušení práv, pokud je připouští vnitrostátní právní předpisy;

c) ve věcech všech žalob podaných v důsledku jednání uvedených v […] čl. 11 odst. 2;

d) ve věcech protinávrhů na zrušení práv nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou podle článku 128.“

6 Článek 125 nařízení 2017/1001, nadepsaný „Mezinárodní soudní příslušnost“, stanoví:

„1. S výhradou ustanovení tohoto nařízení, jakož i ustanovení nařízení (EU) č. 1215/2012 použitelných podle článku 122 se řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124 vedou před soudy členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště, nebo, nemá-li bydliště na území členských států, před soudy členského státu, na jehož území má pobočku.

[…]

5. Řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124, s výjimkou žalob na určení, že nedochází k porušení práv z ochranné známky EU, mohou být rovněž vedena před soudy členského státu, na jehož území k porušení práv došlo nebo hrozí, že k němu dojde, nebo na jehož území došlo k jednání uvedenému v čl. 11 odst. 2.“

7 Článek 126 tohoto nařízení, nadepsaný „Rozsah soudní příslušnosti“, stanoví:

„1. Soud pro ochranné známky EU, jehož příslušnost je dána podle čl. 125 odst. 1 až 4, má příslušnost ve věcech:

a) porušení práv, k nimž došlo, nebo u nichž hrozí, že k nim dojde, na území kteréhokoli členského státu;

b) jednání uvedených v čl. 11 odst. 2, ke kterým došlo na území kteréhokoli členského státu.

2. Soud pro ochranné známky EU, jehož příslušnost je dána podle čl. 125 odst. 5, má příslušnost pouze ve věcech jednání, k nimž došlo nebo hrozí, že k nim dojde na území toho členského státu, kde má tento soud sídlo.“

Nařízení č. 1215/2012

8 Článek 17 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 stanoví:

„Ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 6 a čl. 7 bod 5:

[…]

c) ve všech ostatních případech, kdy byla smlouva uzavřena s osobou, která provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti v členském státě, v němž má spotřebitel bydliště, nebo pokud se jakýmkoli způsobem taková činnost na tento členský stát nebo na několik členských států včetně tohoto členského státu zaměřuje, a smlouva spadá do rozsahu těchto činností.“

9 Článek 66 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Toto nařízení se vztahuje pouze na řízení zahájená, na veřejné listiny formálně vyhotovené nebo registrované a na soudní smíry schválené či uzavřené ke dni 10. ledna 2015 nebo po něm.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

10 Společnost Länen se sídlem ve Finsku vyrábí mimo jiné obojživelné bagry, které prodává pod ochrannou známkou Evropské unie WATERMASTER, zapsanou dne 12. července 2004 pod číslem 003185758.

11 Dne 28. ledna 2020 podala tato společnost u markkinaoikeus (obchodní soud, Finsko) žalobu pro porušení práv proti společnostem Berky a Senwatec, které mají sídlo v Německu a patří do stejné skupiny podniků.

12 Společnost Länen vytýká společnosti Senwatec, že ve Finsku porušila její práva tím, že používala placené odkazy v internetovém vyhledávači provozovaném pod národní doménou nejvyšší úrovně tohoto členského státu, čímž umožnila, aby se po vyhledání výrazu „Watermaster“ na internetových stránkách tohoto vyhledávače zobrazila reklama na její výrobky. V srpnu 2016 se tak při vyhledávání výrazu „Watermaster“ na stránkách www.google.fi ve Finsku jako první výsledek objevila reklama Google Adwords na výrobky společnosti Senwatec, která byla od ostatních výsledků vyhledávání oddělena čárou a obsahovala slovo „Reklama“.

13 Předkládající soud uvádí, že reklamní odkaz, který se zobrazil jako výsledek vyhledávání, ani text, který k němu byl připojen, neobsahovaly žádnou skutečnost, která by specificky odkazovala na Finsko nebo na zeměpisnou oblast, do které jsou výrobky společnosti Senwatec dodávány. Uvedený soud však uvádí, že internetové stránky společnosti Senwatec, na které tento reklamní odkaz vedl, obsahovaly mimo jiné text v anglickém jazyce, který uváděl, že výrobky společnosti Senwatec se používají po celém světě, jakož i mapu světa, na níž byly země, v nichž společnost Senwatec údajně působí, zvýrazněny tmavší barvou. Finsko mezi tyto země nepatřilo.

14 Společnost Länen vytýká společnosti Berky, že porušila její práva z ochranné známky tím, že v letech 2005 až 2019 používala meta tag obsahující klíčové slovo „Watermaster“ v přirozených odkazech na snímky strojů této společnosti, které jsou volně přístupné na internetových stránkách pro sdílení fotografií Flickr.com., který měl umožnit internetovým vyhledávačům lépe identifikovat tyto snímky. Při vyhledávání výrazu „Watermaster“ na internetových stránkách www.google.fi ve Finsku se tak objevil odkaz na stránku se snímky strojů společnosti Berky.

15 Předkládající soud zdůrazňuje, že odkazem, který se zobrazil jako výsledek vyhledávání, byl nikoli reklamní odkaz, nýbrž tzv. „organický“ výsledek vyhledávání. Popisky snímků na serveru Flickr.com obsahovaly názvy strojů v angličtině a čísla jejich modelů. Spolu s těmito snímky se mimoto zobrazovalo i logo společnosti Berky. Ke každému z těchto snímků bylo připojeno několik meta tagů odpovídajících klíčovým slovům, a to v angličtině i v jiných jazycích, zejména výraz „Watermaster“.

16 Společnost Lännen má za to, že společnosti Berky a Senwatec prováděly na internetu činnosti na podporu obchodu, které byly zaměřeny na území Finské republiky a byly viditelné pro spotřebitele nebo podnikatele v tomto členském státě. Jejich výrobky se prodávají po celém světě. Podle společnosti Lännen je předmětná reklama v anglickém jazyce adresována mezinárodní veřejnosti a je určena pro všechny země, ve kterých je viditelná.

17 Společnosti Berky a Senwatec na svou obranu namítají nepříslušnost předkládajícího soudu s odůvodněním, že k tvrzeným porušením práv nedošlo ve Finsku.

18 Tvrdí, že jejich činnosti na podporu obchodu nebyly zaměřeny na Finsko, tedy členský stát, ve kterém své výrobky nenabízejí k prodeji a na jehož trhu nepůsobí. Výsledek vyhledávání na internetových stránkách www.google.fi, ani použití meta tagu s klíčovým slovem „Watermaster“ neumožňují prokázat, že se jejich činnosti zaměřovaly na Finsko. Pro určení příslušnosti předkládajícího soudu tedy záleží nikoli na tom, zda byl údajně protiprávní obsah viditelný na internetu ve Finsku, ale spíše na tom, zda měl tento obsah relevantní spojitost s tímto členským státem.

19 Předkládající soud uvádí, že se účastnice řízení neshodují na tom, zda mapa na internetových stránkách společnosti Senwatec prokazuje, že oblast, kam společnost Senwatec dodává své výrobky, je omezena na zeměpisnou oblast, z níž je Finsko podle všeho vyloučeno. Podle společnosti Senwatec je tato mapa jedním z důkazů, že Finsko není součástí trhu, na kterém prodává své výrobky, kdežto podle společnosti Lännen je trh pro výrobky společnosti Senwatec celosvětový a přesahuje oblasti, které uvedená mapa pokrývá.

20 Předkládající soud má za to, že v rámci ověření příslušnosti soudu, u něhož byla podána žaloba z důvodu místa, kde došlo k porušení práv, je třeba pro určení území členských států, v nichž se nacházejí spotřebitelé nebo podnikatelé, jimž jsou určeny reklamy umístěné na internetových stránkách, zohlednit zejména zeměpisné oblasti dodání dotčených výrobků.

21 Tento soud má však za to, že pro účely takového ověření mohou být relevantní i jiné okolnosti, jak vyplývá ze stanoviska generálního advokáta M. Szpunara ve věci AMS Neve a další (C-172/18, EU:C:2019:276), ale není jasné, jaké další okolnosti by to mohly být, protože Soudní dvůr se k této otázce nevyjádřil.

22 Předkládající soud si zvláště klade otázku, zda lze pro určení jeho příslušnosti podle čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001 zohlednit členský stát národní domény nejvyšší úrovně, pod níž jsou provozovány internetové stránky vyhledávače, který poskytuje přístup k reklamě představující tvrzené porušení práv.

23 Za těchto podmínek se markkinaoikeus (obchodní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„Společnost A je usazená v členském státě X, ve kterém má sídlo, a na internetových stránkách v reklamě nebo jako klíčové slovo použila označení, které je totožné s ochrannou známkou [Evropské unie], jejímž vlastníkem je společnost B.

1) Lze ve výše uvedeném případě mít za to, že daná reklama je určena spotřebitelům nebo podnikatelům v členském státě Y, na jehož území má sídlo společnost B, a je soud pro ochranné známky [Evropské unie] v členském státě Y příslušný k tomu, aby na základě čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001 projednal žalobu pro porušení práv z ochranné známky [Evropské

unie], pokud v elektronicky zobrazené reklamě nebo na internetových stránkách zadavatele reklamy, na které tato reklama odkazuje, není, alespoň ne výslovně, upřesněna zeměpisná oblast, do které jsou dané výrobky dodávány, nebo z oblasti dodávek není výslovně vyňat ani jeden členský stát? Lze v této souvislosti zohlednit povahu výrobků, kterých se daná reklama týká, a argument, podle něhož trh s výrobky společnosti A je celosvětový, a zahrnuje tedy celé území Evropské unie včetně členského státu Y?

2) Lze mít za to, že je výše uvedená reklama určena spotřebitelům nebo podnikatelům v členském státě Y, pokud se daná reklama zobrazuje na internetových stránkách vyhledávače, které jsou provozovány pod národní doménou nejvyšší úrovně tohoto členského státu Y?

3) V případě kladné odpovědi na první nebo druhou otázku: Jaké další okolnosti musí být případně zohledněny při rozhodování o tom, zda je reklama určena spotřebitelům nebo podnikatelům v členském státě Y?“

K předběžným otázkám

24 Podstatou třech otázek předkládajícího soudu, které je třeba posoudit společně, je, zda musí být čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001 vykládán v tom smyslu, že vlastník ochranné známky EU, který se považuje za poškozeného tím, že třetí osoba užívá bez jeho souhlasu označení totožné s touto ochrannou známkou v reklamách a nabídkách k prodeji na internetu pro výrobky totožné s těmi nebo podobné těm, pro které je uvedená ochranná známka zapsána, může proti této třetí osobě podat žalobu pro porušení práv u soudu pro ochranné známky EU členského státu, na jehož území se nacházejí spotřebitelé a podnikatelé, kterým jsou tyto reklamy nebo nabídky k prodeji určeny, a to bez ohledu na to, že uvedená třetí osoba výslovně a jednoznačně neuvádí tento členský stát mezi územími, na která by mohly být dotyčné výrobky dodány.

25 Je třeba připomenout, že navzdory zásadě stanovené v čl. 66 odst. 1 nařízení č. 1215/2012, že se od 10. ledna 2015 na žaloby týkající se ochranné známky EU použije toto nařízení, vylučuje čl. 122 odst. 2 nařízení 2017/1001, zejména pokud jde o žaloby pro porušení práv plynoucích z takové ochranné známky, použití některých ustanovení nařízení č. 1215/2012, jako např. pravidel obsažených v článcích 4 a 6, čl. 7 odst. 1, 2, 3 a 5 a článku 35 tohoto nařízení. Z důvodu tohoto vyloučení vyplývá příslušnost soudů pro ochranné známky EU uvedených v čl. 123 odst. 1 nařízení 2017/1001 pro rozhodování o žalobách pro porušení práv plynoucích z ochranné známky EU z norem stanovených přímo nařízením 2017/1001, které mají povahu *lex specialis* ve vztahu k normám stanoveným v nařízení č. 1215/2012 (obdobně viz rozsudek ze dne 5. září 2019, AMS Neve a další, C-172/18, EU:C:2019:674, bod 34, jakož i citovaná judikatura).

26 Žaloba pro porušení práv podaná dne 28. ledna 2020 proto spadá v rozsahu, v němž se týká ochranné známky EU, pod pravidla pro určení soudní příslušnosti stanovená nařízením 2017/1001.

27 Článek 125 odst. 1 tohoto nařízení stanoví, že má-li žalovaný bydliště na území některého členského státu, podá žalobce žalobu u soudů tohoto členského státu.

28 Článek 125 odst. 5 uvedeného nařízení však stanoví, že žalobce může „rovněž“ podat žalobu u soudů členského státu, „na jehož území k porušení práv došlo nebo hrozí, že k němu dojde“.

29 Článek 126 nařízení 2017/1001 v odstavci 1 uvádí, že je-li žaloba podána u soudu pro ochranné známky EU na základě čl. 125 odst. 1 uvedeného nařízení, má příslušnost ve věcech porušení práv, k nimž došlo, nebo u nichž hrozí, že k nim dojde, na území kteréhokoli členského státu, a v odstavci 2 uvádí, že je-li žaloba podána u takovéhoto soudu na základě čl. 125 odst. 5 tohoto nařízení, má příslušnost pouze ve věcech jednání, k nimž došlo nebo hrozí, že k nim dojde na území toho členského státu, kde má tento soud sídlo.

30 Z tohoto rozlišování vyplývá, že žalobce podle toho, zda se rozhodne podat žalobu pro porušení práv u soudu pro ochranné známky EU v místě bydliště žalovaného, nebo u soudu, který má sídlo na území, kde k porušení došlo nebo hrozí, že k němu dojde, určuje rozsah oblasti místní příslušnosti soudu, k němuž byla žaloba podána. Je-li žaloba pro porušení práv založena na čl. 125 odst. 1 nařízení 2017/1001, týká se potenciálně porušení, k nimž došlo na celém území Unie, zatímco je-li žaloba založena na odstavci 5 uvedeného článku, je omezena na porušení, k nimž došlo nebo hrozí dojít na území jediného členského státu, a sice toho, kde má sídlo soud, u něhož byla žaloba podána (obdobně viz rozsudek ze dne 5. září 2019, AMS Neve a další, C-172/18, EU:C:2019:674, bod 40).

31 Možnost poskytnutá žalobci zvolit si ten či onen základ, která vyplývá z použití výrazu „rovněž“ v čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001, nelze chápat v tom smyslu, že žalobce může pro totéž porušení práv kumulovat žaloby založené na odstavcích 1 a 5 tohoto článku, ale vyjadřuje pouze alternativní povahu soudní příslušnosti uvedené ve zmíněném odstavci 5 ve vztahu k soudním příslušnostem uvedeným v ostatních odstavcích zmíněného článku (obdobně viz rozsudek ze dne 5. září 2019, AMS Neve a další, C-172/18, EU:C:2019:674, bod 41).

32 Unijní normotvůrce tím, že stanovil takový alternativní hraniční určovatel a v čl. 126 odst. 2 nařízení 2017/1001 vymezil místní příslušnost spojenou s tímto hraničním určovatelem, umožňuje vlastníkovi ochranné známky EU – pokud si to přeje – podat cílené žaloby, z nichž se každá týká porušení, k němuž došlo na území jediného členského státu (obdobně viz rozsudek ze dne 5. září 2019, AMS Neve a další, C-172/18, EU:C:2019:674, bod 42).

33 V projednávaném případě, s výhradou ověření, které přísluší předkládajícímu soudu, ze spisu, který má dispozici Soudní dvůr, vyplývá, že porušení práv tvrzené vlastníkem ochranné známky EU se týká zobrazení obsahu týkajícího se výrobků konkurentů tohoto vlastníka na internetu prostřednictvím placených a přirozených odkazů vycházejících z označení, které je totožné s touto ochrannou známkou, a to pouze v rozsahu, v němž bylo toto zobrazení určeno spotřebitelům nebo podnikatelům nacházejícím se ve Finsku.

34 Předkládající soud se tedy za účelem určení, zda toto zobrazení na internetu bylo skutečně určeno spotřebitelům nebo podnikatelům nacházejícím se ve Finsku, táže zvláště na to, zda povaha dotčených výrobků, rozsah relevantního trhu a skutečnost, že toto zobrazení bylo uskutečněno na internetových stránkách vyhledávače provozovaného pod národní doménou nejvyšší úrovně tohoto členského státu, jsou relevantními okolnostmi pro ověření jeho mezinárodní soudní příslušnosti podle čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001, a případně, zda by měly být za tímto účelem zohledněny další okolnosti.

35 V tomto ohledu bylo u předkládajícího soudu zahájeno jedno a totéž soudní řízení, ačkoli se porušení práv vytýkaná každé ze společností žalovaných v původním řízení, které jsou součástí téže skupiny podniků, liší.

36 Je proto třeba určit, zda porušení práv vytýkaná těmto dvěma společnostem umožňují v každém z těchto dvou případů prokázat dostatečnou spojitost s členským státem, kde má sídlo soud, u něhož byla podána žaloba pro porušení práv, podle čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001.

37 Kromě toho je třeba připomenout, že ověření příslušnosti soudu, u něhož byla podána žaloba pro porušení práv, se nerovná přezkumu této žaloby z meritorního hlediska (obdobně viz rozsudek ze dne 16. června 2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, bod 44 a citovaná judikatura).

38 Bylo by nepřiměřené požadovat, aby soud, u něhož byla podána žaloba pro porušení práv, ve fázi ověřování své mezinárodní příslušnosti podle čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001 důkladně zkoumal tyto složité skutkové a právní okolnosti.

39 Okolnosti, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že na území členského státu mohlo k porušení práv dojít nebo hrozí, že k němu dojde, proto postačují k tomu, aby byl soud pro ochranné známky EU tohoto členského státu příslušný podle čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001.

40 V této souvislosti je třeba poznamenat, že podle judikatury Soudního dvora se kritérium soudní příslušnosti vyjádřené slovy „území [členského státu, na němž] k porušení práv došlo nebo hrozí, že k němu dojde“, uvedené v čl. 125 odst. 5 tohoto nařízení, vztahuje k aktivnímu jednání původce tohoto porušení (obdobně viz rozsudek ze dne 5. září 2019, AMS Neve a další, C-172/18, EU:C:2019:674, bod 44 a citovaná judikatura).

41 Pokud jde zvláště o povinnost soudu pro ochranné známky EU ujistit se při posouzení své soudní příslušnosti rozhodnout o existenci porušení práv na území členského státu, kde má tento soud sídlo, podle uvedeného čl. 125 odst. 5, že k jednání vytýkanému žalovanému došlo na tomto území, Soudní dvůr rozhodl, že spočívá-li takové jednání v reklamách a nabídkách k prodeji zobrazovaných elektronickými prostředky, jež se týkají výrobků nesoucích totožné označení s ochrannou známkou EU nebo jí podobné bez souhlasu vlastníka této ochranné známky, je nutné dovodit, že k tomuto jednání došlo na území, kde se nacházejí spotřebitelé nebo podnikatelé, kterým jsou tyto reklamy a nabídky k prodeji určeny (obdobně viz rozsudek ze dne 5. září 2019, AMS Neve a další, C-172/18, EU:C:2019:674, body 46 a 47, jakož i citovaná judikatura).

42 Vzhledem k tomu, že v případech, kdy je zobrazení online obsahu, byť potenciálně, určeno spotřebitelům nebo podnikatelům nacházejícím se na území členského státu, jsou pro účely tohoto posouzení obzvláště důležitou indicií údaje o zeměpisných oblastech, kde jsou dotyčné produkty dodávány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 2011, L’Oréal a další, C-324/09, EU:C:2011:474, bod 65), vlastník ochranné známky EU může podat v tomto členském státě na základě čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001 žalobu na určení, že práva z jeho ochranné známky byla v tomto členském státě porušena. Soudy pro ochranné známky EU členského státu, kde mají bydliště nebo sídlo spotřebitelé či podnikatelé, kterým jsou reklamy a nabídky k prodeji určeny, mají totiž nejlepší předpoklady k posouzení, zda k tvrzenému porušení došlo (obdobně viz rozsudek ze dne 5. září 2019, AMS Neve a další, C-172/18, EU:C:2019:674, bod 57).

43 V projednávaném případě je třeba s výhradou ověření, které přísluší předkládajícímu soudu, konstatovat, že v reklamě uvedené v bodě 12 tohoto rozsudku nejsou uvedeny zeměpisné oblasti, kde jsou dotčené výrobky dodávány. Kromě toho mapa na internetových stránkách společnosti Senwatec, která podle společnosti Länsnen dokládá celosvětový zeměpisný rozměr trhu této společnosti, nemůže sama o sobě prokázat spojitost s Finskem, neboť kontext, jehož je tato mapa součástí, neumožňuje učinit závěr, že společnost Senwatec zaměřuje svou činnost na finský trh.

44 V případě, že neexistují přesné informace o zeměpisných oblastech, kam jsou dotčené výrobky dodávány, musí být spojitost s dotčeným členským státem, v tomto případě Finskem, prokázána s ohledem na další okolnosti, aby žalobkyně mohla na základě čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001 podat žalobu pro porušení práv k soudu v tomto členském státě.

45 Je pravda, jak bylo připomenuto v bodě 25 tohoto rozsudku, že ustanovení nařízení 2017/1001 týkající se žalob pro porušení práv z ochranných známek EU mají povahu *lex specialis* ve srovnání s pravidly stanovenými v nařízení č. 1215/2012. To však neznamená, že by toto nařízení nebylo relevantní pro objasnění a výklad obdobných pojmů, jež stanoví, které jsou vzhledem k tomu, že na ně odkazuje nařízení 2017/1001, nezbytné pro výklad tohoto nařízení.

46 V tomto ohledu, pokud jde o výklad čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1215/2012, Soudní dvůr rozhodl, že na základě různých indicií se lze domnívat, že činnost podnikatele je zaměřena na členský stát bydliště spotřebitele, a to například na základě mezinárodní povahy činnosti, použití jiného jazyka nebo jiné měny, než jsou jazyk nebo měna, které jsou obvykle používány v členském státě, ve kterém má podnikatel sídlo, uvedení telefonického spojení s mezinárodním předčíslím, vynaložení nákladů na službu sponzorovaných odkazů na internetu s cílem usnadnit spotřebitelům s bydlištěm v jiných členských státech přístup na stránky podnikatele nebo jeho zprostředkovatele, použití jiného jména domény nejvyšší úrovně, než je doména členského státu, ve kterém má podnikatel sídlo, a uvedení mezinárodní klientely složené ze zákazníků s bydlištěm v jiných členských státech (obdobně viz rozsudek ze dne 7. prosince 2010, Pammer a Hotel Alpenhof, C-585/08 a C-144/09, EU:C:2010:740, bod 93).

47 Tento seznam, aniž je vyčerpávající, obsahuje okolnosti, které mohou být relevantní pro účely použití čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001. V projednávaném případě je relevantní zobrazování reklam a nabídek k prodeji na internetových stránkách s doménou nejvyšší úrovně jiného členského státu, než ve kterém je podnikatel usazen.

48 Je však třeba upřesnit, že pouhá dostupnost internetových stránek na území, na které se vztahuje ochranná známka, nepostačuje k učinění závěru, že nabídky k prodeji na nich zobrazované jsou určeny spotřebitelům nacházejícím se na tomto území (rozsudek ze dne 12. července 2011, L'Oréal a další, C-324/09, EU:C:2011:474, bod 64, jakož i citovaná judikatura).

49 Z výše uvedených úvah vyplývá, že takové aktivní jednání zahrnuje skutečnost, že podnik zaplatí provozovateli internetových stránek vyhledávače s národní doménou nejvyšší úrovně jiného členského státu, než ve kterém je usazen, za to, že se veřejnosti v tomto členském státě zobrazí odkaz na internetové stránky tohoto podniku, čímž umožní konkrétně zaměřené veřejnosti přístup k nabídce svých výrobků.

50 Takový placený odkaz proto představuje dostatečnou spojitost podle čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001 s členským státem, jehož veřejnost je takto oslovena.

51 Pokud jde o použití označení zapsaného jako ochranná známka jakožto meta tagu na serveru pro sdílení online fotografií pod generickou doménou nejvyšší úrovně, je třeba pro účely posouzení podmínky týkající se existence aktivního jednání zaměřeného na území členského státu, v němž k porušení práv došlo nebo hrozí, že k němu dojde, takové použití považovat za odlišné od placených odkazů. V takovém případě použití přirozených odkazů tato podmínka totiž není podle všeho splněna, neboť jednak internetové stánky s generickou doménou nejvyšší úrovně

nejsou určeny pro veřejnost žádného konkrétního členského státu a jednak je meta tag určen pouze k tomu, aby umožnil vyhledávačům lépe identifikovat snímky obsažené na těchto internetových stránkách, a tím zvýšil jejich dostupnost.

52 Za těchto podmínek nemůže předkládající soud rozhodnout, že je příslušný na základě čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001, ledaže jsou k dispozici jiné důkazy umožňující doložit, že takové přirozené odkazy jsou určeny veřejnosti usazené ve Finsku.

53 Pokud jde o povahu dotčených výrobků a rozsah zeměpisného trhu, je na soudu, u něhož byla podána žaloba pro porušení práv, aby v každém jednotlivém případě posoudil, do jaké míry jsou tyto důkazy relevantní pro závěr, že odkazy dostupné na území, na které se vztahuje ochranná známka, jsou určeny pro spotřebitele nacházející se na tomto území (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 2011, L'Oréal a další, C-324/09, EU:C:2011:474, bod 61).

54 S ohledem na vše výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 125 odst. 5 nařízení 2017/1001 musí být vykládán v tom smyslu, že vlastník ochranné známky EU, který se považuje za poškozeného tím, že třetí osoba užívá bez jeho souhlasu označení totožné s touto ochrannou známkou v reklamách a nabídkách k prodeji na internetu pro výrobky totožné s těmi nebo podobné těm, pro které je uvedená ochranná známka zapsána, může proti této třetí osobě podat žalobu pro porušení práv u soudu pro ochranné známky EU členského státu, na jehož území se nacházejí spotřebitelé a podnikatelé, kterým jsou tyto reklamy nebo nabídky k prodeji určeny, a to bez ohledu na to, že uvedená třetí osoba výslovně a jednoznačně neuvádí tento členský stát mezi územími, na která by mohly být dotyčné výrobky dodány, pokud tatáž třetí osoba použila toto označení v placených odkazech na internetových stránkách vyhledávače, který používá národní doménové jméno nejvyšší úrovně tohoto členského státu. Naproti tomu tak tomu není pouze proto, že dotčená třetí osoba v přirozených odkazech na snímky svých výrobků na serveru pro sdílení online fotografií pod generickou doménou nejvyšší úrovně použila meta tagy s dotčenou ochrannou známkou jako klíčovým slovem.

K nákladům řízení

55 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 125 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie

musí být vykládán v tom smyslu, že

vlastník ochranné známky Evropské unie, který se považuje za poškozeného tím, že třetí osoba užívá bez jeho souhlasu označení totožné s touto ochrannou známkou v reklamách a nabídkách k prodeji na internetu pro výrobky totožné s těmi nebo podobné těm, pro které je uvedená ochranná známka zapsána, může proti této třetí osobě podat žalobu pro porušení práv u soudu pro ochranné známky Evropské unie členského státu, na jehož území se nacházejí spotřebitelé a podnikatelé, kterým jsou tyto reklamy nebo nabídky k prodeji

určeny, a to bez ohledu na to, že uvedená třetí osoba výslovně a jednoznačně neuvádí tento členský stát mezi územími, na která by mohly být dotyčné výrobky dodány, pokud tatáž třetí osoba použila toto označení v placeném odkazu na internetových stránkách vyhledávače, který používá národní doménové jméno nejvyšší úrovně tohoto členského státu. Naproti tomu tak tomu není pouze proto, že dotčená třetí osoba v přirozených odkazech na snímky svých výrobků na serveru pro sdílení online fotografií pod generickou doménou nejvyšší úrovně použila meta tagy s dotčenou ochrannou známkou jako klíčovým slovem.

Podpisy.